

بیماری مولوسکوم یک بیماری ویروسی است که بصورت ضایعات برجسته کوچک و یا بزرگ بر روی پوست بروز می کند. تا کنون چهار نوع ویروس مولوسکوم شناسایی شده است که نوع اول آن در اکثر موارد علت ابتلا به این بیماری می باشد.

علائم:

- ۱- ضایعات به رنگ پوست و یا سفید مرواریدی
- ۲- بر روی نوک ضایعات نقطه ای فرورفته (مانند ناف) وجود دارد.
- ۳- ضایعات مولوسکوم گنبدی و گرد بوده و در داخل آنها ماده ای ژله مانند سفید وجود دارد.
- ۴- اندازه ضایعات از نوک سوزن تا به اندازه یک نخود می تواند متفاوت باشد.
- ۵- گاهی این ضایعات قرمز و ملتهب و دارای ظاهری چرکی می شوند.
- ۶- معمولاً این بیماری باعث خارش و ناراحتی برای بیمار نمی شود.
- ۷- ضایعات معمولاً بر روی ران ها، باسن، کشاله ران و پایین شکم افراد بزرگسال وجود دارند و گاهی اوقات ممکن است بر روی ناحیه تناسلی و مقعدی ظاهر شود. در کودکان بطور معمول بر روی صورت، تنه، پاها و بازوها ایجاد می شوند.

نحوه انتقال مولوسکوم:

این ویروس در ضایعات پوستی تکثیر شده و می تواند به روش های زیر به سایر افراد انتقال یابد:

۱- تماس پوست به پوست مانند تماس مستقیم با ضایعات امکان انتقال ویروس به فرد جدید را فراهم می کند.

۲- تماس جنسی از دلایل اصلی انتقال این ویروس در بین نوجوانان و افراد بزرگسال است.

۳- کودکان اغلب به این ویروس از طریق تماس با سایر کودکان در مهد کودک یا محیط های عمومی (استخر) مبتلا می شوند.

۴- خاراندن و پاره کردن این جراحات می تواند باعث افزایش احتمال انتقال آنها شده و حتی می تواند انتقال ویروس به پوست سایر نقاط بدن را به همراه داشته باشد (عفونت مجدد از طریق خود فرد).

۵- تماس با سطوح آلوده مانند تماس مستقیم با لباس، اسباب بازی، تشک خواب، حوله، و سایر وسایل شخصی می تواند باعث انتقال این ویروس به سایر افراد شود.

تشخیص:

هیچ آزمایش خونی برای مولوسکوم وجود ندارد. مولوسکوم از طریق معاینه توسط پزشک متخصص قابل تشخیص است. در موارد مشکوک ممکن است یک نمونه از ضایعات پوستی گرفته شده و زیر میکروسکوپ بررسی گردد تا به این ترتیب بتوان تشخیص بیماری را تایید کرد.

عوامل خطر ابتلا به مولوسکوم:

عوامل خطر ابتلا به این بیماری شامل موارد زیر هستند:

۱- سن: مولوسکوم در اکثر موارد در بین کودکان در سنین ۱ تا ۱۰ سالگی مشاهده می شود.

۲- سیستم ایمنی ضعیف: ابتلا به ایدز، سرطان درمانی، و سایر عواملی که باعث ضعیف شدن سیستم ایمنی می شوند، احتمال ابتلا به این عفونت را افزایش می دهند.

۳- آگزمای سرشتی: آگزما باعث آسیب سلول های پوست می شود. این شرایط باعث می شود فرد به مقدار بیشتر در معرض این عفونت قرار گرفته و نیز احتمال پخش شدن آن در بدن افزایش یابد.

۴- شرایط جوی: ویروس مولوسکوم به سادگی در محیط های شلوغ برخوردار از هوای گرم و مرطوب در بین افراد پخش می شود.

۵- موقعیت جغرافیایی: مولوسکوم بیشتر در کشورهای در حال توسعه مشاهده می شود.

عوارض:

عوارض مولوسکوم نادر هستند. ضایعات مولوسکوم معمولاً خود بخود پس از چند ماه بهبودی می یابند و اسکار نیز به جا نمی گذارند اما سیر کلی بیماری ممکن است حتی چند سال طول بکشد.

درمان:

درموردی که نیاز به درمان احساس نمی شود می توان ضایعات را به حال خود گذاشت تا خود بخود خوب شوند.

در موارد نیازمند درمان می توان از روش های زیر استفاده کرد:

۱- کرایوتراپی (انجماد درمانی): با نیتروژن مایع ۲- کورتاژ: تراشیدن ضایعات توسط وسیله ای بنام کورت.

بیماری مولوسکوم را بیشتر بشناسید.

تلفن های بیمارستان:

• ۵۲۸۸۸۲۸۲

تلفن دریافت انتقادات، پیشنهادات و

شکایات:

• ۵۵۶۳۴۴۶۱

وب سایت:

razihos.tums.ac.ir

ایمیل:

razihospital@sina.tums.ac.ir

r

۵- مولوسکوم را تمیز و پوشیده نگه دارید و از لمس کردن آنها توسط خود یا دیگران اجتناب کرده تا ویروس گسترش پیدا نکند.
۶- در صورتی که در اندام تناسلی شما مولوسکوم وجود دارد از تماس‌های جنسی پرهیز کنید.

۳- داروهای موضعی: اسید تری کلرواستیک، اسید سالیسیلیک، هیدروکسید پتاسیم، ترتینوئین، کانتاریدین، ایمیکوئیمود، پودوفیلین محلولهای ید با غلظتهای بالا
۴- لیزر درمانی

۵- دیاترمی: در این روش از گرما برای تخریب ضایعات پوستی استفاده می‌شود.

۶- داروهای خوراکی نظیر سایمیتیدین

هرکدام از این داروها نحوه مصرف خاصی داشته که باید حتماً تحت نظرمتخصص پوست استفاده شوند وگاهی حتی استفاده از برخی از این داروها باید در مطب پزشک و توسط خود او انجام گیرد.

پیشگیری:

بهترین راه برای پیشگیری از ابتلا به مولوسکوم اجتناب از لمس بدن افرادی است که ناقل این ویروس هستند. در زیر پیشنهادهایی برای پیشگیری از گسترش عفونت ارائه شده است:

- ۱- دستان خود را به وسیله آب ولرم و صابون خوب بشوئید.
- ۲- به کودکان خود روش‌های شستشوی صحیح دست‌ها را آموزش دهید زیرا آنها در هنگام بازی ممکن است با افرادی که ناقل این ویروس هستند برخورد داشته باشند.
- ۳- از استفاده از وسایل شخصی دیگران پرهیز کنید. این وسایل شخصی عبارتند از حوله‌ها، لباس‌ها، شانه یا صابون
- ۴- از دست زدن به قسمتی از بدن خود که در آن مولوسکوم وجود دارد خودداری کنید.